

ת"פ 37747/09/18 - מדינת ישראל נגד זרינה בלוב, מאיה אנייב, אולג גולדין, ולדימיר בלוב, אנז'לה טרויאנובסקי, מריה בכטרב, אלכסנדר אברמוב

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 37747-09-18 מדינת ישראל נ' בלוב(עציר) ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת דנה כהן-לקח
המאשימה: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד ג'ני
אבני ועו"ד מנאל אבו עמאר (פמ"י)

נגד
הנאשמים:
1. זרינה בלוב (עציר)
2. מאיה אנייב
3. אולג גולדין (עציר)
4. ולדימיר בלוב (עציר)
5. אנז'לה טרויאנובסקי (עצור/אסיר
בפיקוח)
6. מריה בכטרב ע"י ב"כ עו"ד איגור גלידר
7. אלכסנדר אברמוב

גזר דין - נאשמת 6 בלבד

רקע

1. הנאשמת 6 (להלן: הנאשמת) הועמדה לדין ביחד עם ששה נאשמים אחרים בכתב-אישום אחד. משפטם של חלק מהנאשמים האחרים הסתיים. בנוגע לנאשמים אחרים, המשפט מוסיף להתנהל לפניי בימים אלה, וברור כי אין בגזר-דין זה כדי לקבוע מסמרות כלשהן בעניינם.

2. בכל הנוגע לנאשמת שלפניי - היא הורשעה לפי הודאתה במסגרת הסדר-טיעון בשתי עבירות כדלקמן: סיוע להחזקת מקום לשם זנות לפי סעיפים 204 ו- 31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק), וכן סיוע לסרסרות למעשי זנות לפי סעיפים 199(א)(2) ו- 31 לחוק.

בהתאם לנטען בעובדות כתב-האישום המתוקן בעניינה של הנאשמת, בחודשים אפריל עד אוגוסט 2018 עסקו נאשמים אחרים בפרשה (נאשמים מס' 1 ו- 3 ונאשם 4 בצוותא עמם) בהבאת נשים ממדינות חבר העמים לישראל, לשם העסקתן בזנות בארבע דירות בירושלים ובחיפה שכתובותיהן צוינו בכתב-האישום (להלן: בתי הבושת).

בהתאם להודאת הנאשמת בעובדות כתב-האישום המתוקן, במהלך חודש אוגוסט 2018 היא שימשה כמוקדנית עבור בתי הבושת האמורים. במסגרת זו, הנאשמת נהגה לקבל פניות של לקוחות, לספק פרטים אודות מעשי הזנות המוצעים בבתי הבושת ומחירם, להפנות את הלקוחות אל הנשים שעסקו בזנות בבתי הבושת, לתאר באוזני הלקוח את האישיה, לומר לו לאן להגיע וכמה יהיה עליו לשלם. הנאשמת הייתה מודיעה על הגעת לקוח אל אחד מבתי הבושת בהתאם לשיחה שניהלה. הודעות הנשים על סיום מעשי הזנות התנהלו בקבוצת וואטסאפ בה היו חברות הנשים שעוסקות בזנות, הנאשמת שלפניי, וכן שתי נאשמות נוספות בפרשה (נאשמות 1 ו-2). תמורת עבודתה, שילמו נאשמים 4-1 לנאשמת שלפניי סך של 20 ₪ עבור כל לקוח. בהתאם לאמור בכתב-האישום המתוקן, במעשיה האמורים סייעה הנאשמת שלפניי לנאשמות 1 ו-2 להחזיק ולנהל מספר מקומות לשם עיסוק בזנות, וכן סייעה להן לקבל ביוזעין מה שניתן בעד מעשי זנות של מספר נשים.

3. הסדר-הטיעון אליו באו הצדדים לא כלל הסכמה לעניין העונש, וכל צד נותר חופשי בטיעונו. יוער כי הסנגור בחר שלא לעתור להגשת תסקיר שירות מבחן בעניין מרשתו.

טיעוני הצדדים לעונש

4. המאשימה עמדה על חומרת העבירות שביצעה הנאשמת, על הערכים שנפגעו בגינן, וכן על נסיבות ביצוע העבירות כפי שהמאשימה טוענת להן (על כך יפורט בהמשך הדברים). לגישת המאשימה, מתחם העונש ההולם את העבירות בהן הורשעה הנאשמת נע מ-9 עד 18 חודשי מאסר בפועל (יוער כי ב"כ המאשימה ציינה בהגנות במסגרת טיעוניה לעונש כי: "הפסיקה מצביעה על מתחמים נמוכים יותר" - פרוטוקול מיום 6.6.2019, עמ' 225, ש' 10-11). עוד טענה המאשימה למתחם קנס הולם שנע מ-15,000 ₪ עד 30,000 ₪. המאשימה ביקשה למקם את עונשה של הנאשמת בתחתית שני המתחמים שנטענו על-ידה.

5. מנגד, ההגנה טענה לקרבה לסייג לאחריות פלילית של זוטי-דברים. בהתחשב בכך, ובשים לב לנסיבות ביצוע העבירות בהן הודתה הנאשמת במסגרת הסדר-הטיעון בין הצדדים, טען הסנגור למתחם ענישה הולם שנע מהעדר הרשעה ועד מספר מצומצם של חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות. הסנגור עמד על מכלול הנסיבות לקולא בעניין מרשתו, ועתר להסתפק במאסר מותנה ובהתחייבות כספית. לחלופין, נוכח מצבה הכלכלי המורכב של הנאשמת ובעלה המגדלים שני ילדים קטנים, טען הסנגור על-דעת מרשתו כי אם בית-המשפט שוקל הטלת קנס כספי בשיעור ממשי על הנאשמת, כי אז מבוקש להטיל על הנאשמת תקופה קצרה של עבודות שירות במקום קנס כספי. הסנגור הדגיש בטיעונו כי לשיטתו, אין מקום בתיק זה לא להטלת קנס גבוה, ולא להטלת עבודות שירות.

יוער כי ב"כ שני הצדדים הפנו לאסמכתאות מן הפסיקה בתמיכה לטיעוניהם העונשיים.

מתחם העונש ההולם

6. בנסיבות המקרה, אני סבורה כי שתי העבירות בהן הורשעה הנאשמת מהוות אירוע אחד לצורך קביעת מתחם הענישה ההולמת בהתאם לסעיף 40(ג) (א) לחוק העונשין. שני הצדדים לא חלקו על כך, וזו הייתה הנחת המוצא

בטיעונים לפניי.

7. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם הענישה ההולמת בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנהוגה.

8. **הערכים החברתיים המוגנים** במסגרת העבירות של סיוע לסרסרות למעשי זנות וסיוע להחזקת מקום לשם עיסוק בזנות, הם הגנה עלכבוד האדם ושמירה על שלמות נפשו, גופן וקניינן של הנשים העוסקות בזנות. יש לזכור כי המחוקק הישראלי לא הגדיר את העיסוק בזנות כעבירה פלילית. עם זאת, המחוקק אסר על סרסרות לזנות על נגזרותיה של עבירה זו, מתוך תפיסה לפיה יש להילחם בתעשיית הזנות על-ידי נקיטה באמצעים כנגד המפיקים רווחים ממנה, ולא כנגד המנוצלים באמצעותה.

9. **אשר לנסיבות ביצוע העבירות** - הנאשמת הודתה בכך ששימשה במשך חודש אחד (אוגוסט 2018) כמוקדנית עבור ארבעה בתי בושת. היא קיבלה פניות של לקוחות, נהגה לתאר את הנשים באוזני הלקוחות, מסרה פרטים בדבר המקום אליו עליהם להגיע ובדבר הסכום לתשלום. הנאשמת הייתה מודיעה לאחד מבתי הבושת על הגעת הלקוחות. בתמורה לעבודתה, הנאשמת קיבלה תשלום של 20 ₪ עבור כל לקוח. בנוסף, הנאשמת הייתה חברה בקבוצת וואטסאפ בה התקבלו הודעות הנשים על סיום מעשי הזנות.

יודגש כבר עתה כי בעובדות כתב-האישום המתוקן בהן הודתה הנאשמת, אין פירוט אודות מספר ימים בהם עבדה הנאשמת כמוקדנית במהלך חודש אוגוסט 2018, אין פירוט אודות מספר הלקוחות אותם הפנתה הנאשמת לנשים שעסקו בזנות, ואף אין פירוט אודות התשלום הכולל שהנאשמת קיבלה עבור עבודתה כמוקדנית בחודש המדובר. כמו כן, לא נכתב בעובדות כתב-האישום המתוקן האם הנאשמת הייתה המוקדנית היחידה או המרכזית של ארבעת בתי הבושת במהלך החודש הנדון. באת-כוח המאשימה לא חלקה על כל אלה בטיעוניה לפניי, אולם טענה כי יש מקום ל"הערכה ריאלית" אודות הנתונים החסרים. ובלשונה של באת-כוח המאשימה בטיעונים לעונש:

"כאשר נאשמת חותמת על הסדר טיעון שלפיו היא עבדה במהלך חודש אוגוסט קיבלה 20 ₪ מכל לקוח, אפשר להניח שהיא עבדה חמישה ימים בשבוע לפחות. אחרת היא הייתה מציינת משהו אחר. לדעתי זה היה שבעה ימים אבל אני הולכת לקראתה ואני טוענת שצריך להניח חמישה ימים [שבוע-ד.כ.ל]. אם זה היה יום בשבוע או יומיים בשבוע, קשה להעלות על הדעת שסניגור לא היה מצביע על זה... מבחינתי הנאשמת הייתה ה-מוקדנית. לשאלת בית המשפט איך אפשר לדעת מכתב האישום שהיא הייתה המוקדנית היחידה או המרכזית אני עונה שלשיתתי מתוך שבעת הנאשמים בכתב האישום, היחידה שנושאת בתפקיד המוקדנית זאת הנאשמת 6. ...לשאלת בית המשפט איך ניתן להעריך את השאלה כמה כסף שולם לכיסה של הנאשמת 6, אני עונה שאנחנו עשינו חישוב משוער של 5 לקוחות ביום לכל אישה [שעסקה בזנות-ד.כ.ל], 8 נשים שזה 40 לקוחות ביום כפול 5 ימים בשבוע, זה 200 לקוחות בשבוע, כ 800 לקוחות בחודש, ואם היא מקבלת 20 ₪ לכל לקוח אז זה יוצא 16,000 ₪. לשאלת בית המשפט מאיפה הנתונים של חמישה לקוחות ביום לאישה,

חמישה ימים בשבוע - כמו שאמרתי לעיל מדובר בהערכה ריאלית של הפרקליטות".
(פרוטוקול דיון מיום 6.6.2019, עמ' 223-225).

לא אוכל לקבל את קו הטיעון האמור מטעם המאשימה. הצדדים חתמו על הסדר-טיעון במסגרתו הנאשמת הודתה בעובדות כתב-אישום מתוקן. המאשימה הבהירה בדיון לפני כי אינה חוזרת בה מהסדר-הטיעון (ראו: פרוטוקול דיון מיום 6.6.2019, עמ' 227, ש' 17-18). במסגרת תנאיו של הסדר-הטיעון עליו חתמו הצדדים ביום 16.4.2019, נקבע במפורש כי: "בתיאור האירועים שבגינם מורשעת הנאשמת, לא יחרגו הצדדים מהעובדות שבכתב האישום המתוקן, לא יסתרו אותן ולא יוסיפו עליהן". אמירה זו תואמת את סעיף 40(ד) לחוק העונשין, הקובע כי: "בלי לגרוע מהוראת סעיף קטן (ב)(2), הודה נאשם בעובדות כתב האישום, בין לאחר שמיעת הראיות ובין לפני כן, יכלול כתב האישום שבו הודה את כל העובדות והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה" (ההדגשה אינה במקור-ד.כ.ל). למען הסר ספק, יצוין כי המאשימה לא עתרה לפני להוכחת נסיבות הקשורות בביצוע העבירות בהתאם להסדר הקבוע בסעיף 40(ב)(2) לחוק העונשין. בהתחשב בכל אלה, אין לבית-המשפט אלא מה שעניו רואות בעובדות כתב-האישום המתוקן בהן הודתה הנאשמת. בקשת המאשימה כי בית-המשפט "יעריך", "ישער" או "יניח" נתונים שאינם כתובים בעובדות כתב-האישום המתוקן, נעדרת בסיס בדיון. הלכה פסוקה היא כי: "עם הסדרי טיעון, אין לבית המשפט אלא את העובדות והנסיבות בהן הודה הנאשם, ואל לו להביא בחשבון, לצורך גזירת הדין, עובדות שלא בא זכרן בכתב האישום בו הודה הנאשם במסגרת הסדר הטיעון עמו" (ע"פ 3667/13 ח'טיב נ' מדינת ישראל (14.10.2014), פס' 22; ראו גם: ע"פ 1548/17 זיינב נ' מדינת ישראל (9.8.2017), פס' 20-21).

באת-כוח המאשימה הוסיפה וטענה לפני כי: "במסגרת הסדר הטיעון המאשימה באה לקראת הנאשמת בכך שהיא הורידה אותה לדרגת סיוע על אף שלמעשה יש כאן עבירה מוגמרת של סרסרות. אני מציינת את זה לצורך אותו רגע [בו] בית המשפט ישאל את עצמו עד כמה הוא יכול לבוא לטובת הנאשמת בדברים שהם לא מספיק מסוימים בנוסח של כתב האישום המתוקן ונתונים לפרשנות". גם קו טיעון מסוג זה לא ניתן לקבל. מרגע שהצדדים הסכימו על עובדות כתב-האישום המתוקן ועל תיקון סעיפי העבירות בהתאם לכך, הרי גזירת עונשה של הנאשמת ייעשה על-סמך הבסיס המוסכם האמור. בית-המשפט לא ישקול לצורך גזירת הדין האם וכמה הקלות או החמרות הוכנסו לכתב-האישום המתוקן ביחס לכתב-האישום המקורי, שהרי כתב-האישום המקורי לא הוכח והנאשמת לא הודתה בו.

אציין כי באת-כוח המאשימה צודקת בטענתה לפיה הנאשמת שלפני היא היחידה מבין 7 הנאשמים בפרשה, אשר יוחסה לה עבודה כמוקדנית עבור בתי הבושת. עם זאת, בכך בלבד אין די כדי להסיק מעובדות כתב-האישום המתוקן כי הנאשמת 6 הייתה המוקדנית היחידה או המרכזית של כלל בתי הבושת בחודש המדובר, שהרי לא הובאו ראיות בסוגיה האמורה במסגרת הטיעונים לעונש, ותתכן למשל אפשרות לפיה היו מוקדניות נוספות בחודש אוגוסט 2018 שמסיבה כזו או אחרת לא אותרו או לא הועמדו לדיון בכתב-האישום בהליך שבכותרת. אזכיר כי כתב-האישום שותק לגבי זהות המוקדנית בחודשים שקדמו לכך (אפריל עד יולי 2018).

העובדות שכן נכללו בכתב-האישום המתוקן בהן הודתה הנאשמת, הן שהנאשמת שימשה כמוקדנית במשך חודש ימים עבור ארבעה בתי בושת (סעיפים 2, 7 ו- 8 לכתב-האישום המתוקן), וכי היא סייעה בכך לקבלת מה שניתן בעד מעשי זנות "של מספר נשים" (סעיף 10 לכתב-האישום המתוקן). מעובדות אלה ניתן ללמוד שהנאשמת סיפקה שירותים כמוקדנית להיקף לקוחות שאינו זניח (קרי-לא היה מדובר בלקוחות בודדים). אולם מכאן ועד המספרים בהם נקבה

באת-כוח המאשימה בטיעוניה לעונש (800 לקוחות ותמורה כוללת בסך ₪ 16,000), רחוקה הדרך. בהקשר זה, אין לשלול את טענת הסנגור לפיה ראוי שהעמימות תפעל לטובת הנאשמת (ראו: ע"פ 4749/17 גניש נ' מדינת ישראל (30.8.2017), פס' 25-26).

מבחינת החלק היחסי של הנאשמת (סעיף 40ט(א)(2) לחוק) - אין מדובר בביצוע עיקרי של עבירות הסרסרות למעשי זנות והחזקת מקום לשם עיסוק בזנות, אלא עסקינן בסיוע לעבירות האמורות בהיותה מוקדנית כמפורט לעיל. אעיר כי בכתב-האישום בכללותו אין טענה להפעלת אלימות פיזית כלפי הנשים שעבדו בזנות, וממילא אין טענה שהנאשמת שלפניי הייתה מודעת או מעורבת בצורה כלשהי באלימות כלפיהן. בכתב-האישום המתוקן אף אין טענה שהנאשמת נכחה באותם בתי בושת אליהם היא הפנתה את הלקוחות. יוער כי בהשוואה לחלקם של נאשמים אחרים בפרשה המוזכרים בכתב-האישום המתוקן, חלקה של הנאשמת הוא מצומצם יחסית ונמצא במדרג נמוך בשרשרת. כך למשל, בניגוד לנאשמים אחרים בפרשה, לא מיוחסת לנאשמת שלפניי מעורבות כלשהי בעבירה של סחר בבני אדם לשם הבאתם לידי מעשה זנות, או בעבירה של גרימה לעזיבת מדינה לשם זנות. אשוב ואתייחס לכך בסיום הדברים.

הסיבה שהובילה את הנאשמת לביצוע העבירות (סעיף 40ט(א)(5) לחוק) היא חיפוש אחר השלמת הכנסה, בשים לב לכך שהנאשמת מטפלת בשני ילדים קטנים, ונטען על-ידי הסנגור כי מצבה הכלכלי אינו טוב.

הסנגור טען כי בנסיבות המקרה מתקיימת קרבה לסייג לאחריות פלילית מסוג של זוטי דברים (ראו: סעיף 40ט(א)(9) וסעיף 34 לחוק העונשין). אין בידי לקבל טענה זו. אמת, עסקינן בסיוע ולא בביצוע עיקרי, וכמו כן עובדות כתב-האישום המתוקן עמומות בכל הנוגע למספר הלקוחות ולתמורה הכספית שהנאשמת הרוויחה מעבודתה כמוקדנית כמפורט לעיל. נתונים אלה ראוי שישפיעו על קביעתו של מתחם העונש ההולם. עם זאת, אין מדובר בקרבה לסייג של זוטי דברים, שכן לא ניתן להתעלם מכך שהנאשמת הורשעה לפי הודאתה במתן שירותים כמוקדנית במשך חודש לגבי ארבעה בתי בושת ולגבי מספר נשים שעסקו בזנות, כאשר התמורה הכספית שולמה בהתאם למספר הלקוחות. אין לומר שמדובר במעשה "קל ערך" ואף לא מעשה הקרוב לכך, וזאת בהתחשב באינטרס הציבורי של מניעת התופעה של סרסרות לזנות ומעשים המסייעים לכך.

10. העונש המרבי הקבוע בחוק בגין ביצוע עיקרי של עבירות החזקת מקום לשם זנות וסרסרות למעשי זנות, הוא מאסר 5 שנים. לגבי סיוע לביצוע עבירות אלה - אזכיר כי בהתאם לסעיף 32 לחוק העונשין, עונשו של המסייע הוא מחצית העונש שנקבע בחיקוק בשל ביצועה העיקרי, קרי- מאסר שנתיים וחצי.

בחנית **מדיניות הענישה הנוהגת** מלמדת כי על דרך הכלל, בגין ביצוע עיקרי של עבירות החזקת מקום לשם זנות וסרסרות למעשי זנות, נוהגים בתי המשפט להטיל עונשים הכוללים רכיב של מאסר בפועל, והכל בהתחשב בנסיבותיו של המעשה ושל העושה. כאשר מדובר בסיוע לעבירות אלה הענישה הנוהגת מקלה יותר. טווח העונשים עבור סיוע כאמור, נע מענישה מוחשית שאינה כוללת מאסר בפועל ומבוססת גם על קנסות כספיים, ועד מספר חודשי מאסר בפועל אשר פעמים רבות ריצויים הוא בדרך של עבודות שירות (ראו למשל: ת"פ (ב"ש) 33781-12-14 מדינת ישראל נ' קרב (22.10.2015); עפ"ג (ת"א) 55244-08-15 אלפנדרי נ' מדינת ישראל (2.12.2015)).

11. בהתחשב בערכים שנפגעו ובעוצמת הפגיעה בערכים אלה; בנסיבות ביצוע העבירות; במדיניות הענישה הנוהגת; ובעקרון ההלימה המהווה עקרון מנחה בענישה; אני סבורה כי **מתחם העונש ההולם** בגין העבירות בהן הורשעה הנאשמת נע בין ענישה מוחשית אשר אינה כוללת רכיב של מאסר בפועל, ועד מאסר בפועל לתקופה קצרה אשר במקרים מתאימים ניתן לריצוי בעבודות שירות.

בנוסף, יש מקום להטלת קנס כספי בשים לב למניע הכלכלי המונח בבסיס העבירות. **מתחם הקנס ההולם** בנסיבות המקרה דנן מבוסס על שיעור של אלפי ₪ שכן מחד גיסא, מעובדות כתב-האישום עולה כי מדובר בכמות בלתי זניחה של לקוחות; ומאידך גיסא, אין בסיס לאמץ את מספר הלקוחות לו טענה המאשימה ואת שיעור התמורה הכספית הנטען על-ידה. כאמור, העמימות בעניין זה במסגרת עובדות כתב-האישום המתוקן, צריכה לפעול לטובת הנאשמת.

העונש המתאים

12. לצורך גזירת העונש המתאים, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות כאמור בסעיף 40יא לחוק העונשין:

לחובת הנאשמת, שקלתי את אופיין ומהותן של העבירות בגין הורשעה, ואת הצורך להעביר מסר ברור ומרתיע בגינן. אעיר כי לנאשמת הרשעה קודמת משנת 2014 בבית-דין צבאי, בגין היעדרות מהשירות שלא ברשות. עם זאת, המאשימה הסכימה בהגינותה כי מדובר בהרשעה שאינה ממין העניין, ושאינן להתחשב בה במסגרת גזירת הדין (ראו: פרוטוקול דיון מיום 6.6.2019, עמ' 225, ש' 29).

לטובת הנאשמת שקלתי את הודאתה בעובדות כתב-האישום המתוקן ואת נטילת האחריות שנלוותה לכך. כמו כן, שקלתי את העובדה שהנאשמת הייתה נתונה במעצר במשך למעלה משבוע ימים בגין תיק זה (מיום 28.8.2019 עד יום 6.9.2019). עוד התחשבתי בגילה הצעיר יחסית של הנאשמת (כבת 25). בנוסף, נתתי דעתי לכך שהנאשמת היא אמה לשני ילדים קטנים, וכן התחשבתי בכך שמצבה הכלכלי של הנאשמת ושל בעלה אינו טוב, והם מפרנסים את עצמם ואת ילדיהם ללא רשת תמיכה משמעותית.

13. באיזון בין השיקולים, יש למקם את עונשה של הנאשמת ברף התחתון של המתחם שנקבע. בהתחשב בכך, מלכתחילה שקלתי להטיל על הנאשמת קנס כספי בשיעור ממשי נוכח המניע הכלכלי שהוביל לביצוע העבירות, וזאת לצד רכיבי ענישה נוספים. דא עקא, הסנגור עתר על דעת מרשתו, להימנע מהטלת קנס כספי בשיעור משמעותי נוכח המצב הכלכלי המורכב של הנאשמת ובעלה. כמו כן, הסנגור ביקש להימנע מדחיית מועד הדיון לצורך הגשת תסקיר שירות מבחן. בנסיבות אלה, אראה להסתפק בקנס כספי בשיעור מופחת שישולם בתשלומים, ולצד זאת אטיל על הנאשמת עבודות שירות לתקופה קצרה. בקביעת מועד ההתייצבות לריצוי עונש עבודות השירות, התחשבתי בכך שלנאשמת שני ילדים צעירים ולפיכך ראיתי לקבוע את מועד ההתייצבות לאחר חג החנוכה, על-מנת שהילדים יוכלו להימצא במסגרות חינוך אותה עת.

14. בסיום הדברים, אראה להתייחס לשיקולי אחדות הענישה ביחס לנאשמים 3, 4 ו-7 שהמשפט בעניינם הסתיים.

לגבי נאשמים 3 ו- 4 - הצדדים הגיעו להסדרי-טיעון סגורים לעונש, שכללו עונשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח. העבירות בהן הורשעו נאשמים אלה חמורות משמעותית ביחס לעבירות בהן הורשעה הנאשמת שלפניי, וגם היקף מעורבותם בפרשה בכללותה חמור יותר. אין ללמוד מהכא להתם. לגבי נאשם 7 - הוא הורשע בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע שעניינו גרימה לעזיבת מדינה לשם עיסוק בזנות, וכן בעבירה של סיוע לאחזקת מקום לשם זנות. לפי עובדות כתב-האישום המתוקן בהן הודה הנאשם 7, הוא שימש כמאבטח של הנשים שעסקו בזנות בבתי הבושת. בתמורה לשירותי האבטחה האמורים, הנאשם קיבל פעמיים שירותי זנות מהנשים שהועסקו בבתי הבושת. כמו כן, הנאשם הסכים לטוס לרוסיה ללוות אישה שמגיעה לישראל כדי לעסוק בזנות, ואמור היה לקבל בתמורה לכך סך של 500 דולר. בנוסף, הנאשם הסכים להצעת הנאשמת 1 לחפש דירות נוספות לשם עיסוק בזנות. בעניינו של נאשם 7 הצדדים באו להסכמה עונשית בדבר הטלת עונש של 6 חודשי עבודות שירות, מאסר מותנה וקנס בסך 2,500 ₪. מנגד, בעניינה של הנאשמת שלפניי, הצדדים לא באו להסכמה עונשית כלשהי. מכל מקום, בניגוד לטענת המאשימה, אני סבורה כי חלקו של הנאשם 7 בפרשה חמור ביחס לחלקה של הנאשמת שלפניי, אשר כלל לא הייתה מעורבת בהבאת הנשים ארצה לצורך עיסוק בזנות, אין טענה שהנאשמת נכחה בבתי הבושת, ובוודאי שאין טענה שהיא קיבלה תמורה בדרך של קבלת שירותי מין מהנשים שהועסקו בזנות.

סוף דבר

15. נוכח מכלול הטעמים האמורים, אני גוזרת על הנאשמת כדלקמן:

(א) 30 ימי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

הנאשמת תתייצב לריצוי עונשה ביום 5.1.2020 עד השעה 10:00 במפקדת מחוז צפון, יחידת עבודות שירות, רח' הציונות 14, טבריה.

מובהר כי על הנאשמת לעדכן את משרד הממונה בכל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריה. כמו כן, הנאשמת מוזהרת כי עליה לעמוד בתנאי הפיקוח ובביקורות הפתע, וכי כל הפרה בתנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית ולריצוי העונש במאסר בין כותלי בית הכלא.

(ב) מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך שלוש שנים מהיום לא לבצע עבירת פשע לפי פרק ח' סימן י' או פרק י' סימן ז' לחוק העונשין.

(ג) קנס בסך 500 ₪. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 3.11.2019 ובכל 3 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

המזכירות תשלח העתק פרוטוקול זה לממונה על עבודות השירות, וכך יעשה גם הסנגור.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

עמוד 7

ניתן היום, י"ב אלול תשע"ט, 12 ספטמבר 2019, במעמד הצדדים.